

Între Alfa și Omega

Cartelul „Alfa” propune o alianță politică. Iată că ceea ce prevăzusem noi, în urmă cu câteva luni, într-un editorial, se întâmplă de-adevăratelea. De ce? Pentru că puterea politică are alt gust decât puterea sindicală. Puterea politică se află în opoziție sau conduce, pe cînd puterea sindicală trebuie să răspundă miilor de întrebări puse de membrii care o susțin și, firește, să-i ajute pe aceștia să se găsească într-un climat de viață și de muncă demn, onorabil și de necontestat.

Așadar, liderii „Alfei”, îmboldiți de gustul puterii, anunță printr-o declarație că: „...organizațiile noastre sînt și vor rămîne organizații sindicale dar în același timp constatăm că procesul de democratizare stagnează; dar reforma a fost profund denaturată de o guvernare iresponsabilă”. Nici nu se putea altfel. Liderii cartelului devin oameni politici, dar organizațiile rămîn pe mai departe sindicale. Și-n felul acesta,

cîțiva domni vor dispune de cite două fotolii, folosind cînd unul cînd altul, după necesități și conjunctură. Care „șef” n-ar dori să sugă de la două oi?

Mai departe, în respectivul comunicat se arată că: „În acest context, cartelul

EDITORIALUL ZILEI

„Alfa” își rezervă posibilitatea de a încredința demersurile salariaților pe care-i reprezintă unei formațiuni politice asociate, dar separate organizatoric. În mod firesc „Alfa” dorește nici mai mult nici mai puțin decît ca partidul asociat să promoveze în plan legislativ interesele salariaților și speră că abia acum acuzele de desfășurare a unor activități politice în locul celor sindicale să dispară. Frumos, și în sfîrșit ceva mai multă transparență! Deși nu se spune ce vor face liderii cartelului în

contextul în care interesele salariaților vor fi preluate de un partid politic.

Care va fi fericitul „tată adoptiv” al faimosului cartel sindical „Alfa”? Secret. Pînă la noi ordine. Din partea cui? Se știe, dar nu se spune. Adopțiunea trebuie să pice ca o bombă în viața politică a României anulului 1991.

Și totuși se bănuiește. Formațiunea politică ce se va înfrupta din „originea muncitorească” a cartelului sindical „Alfa” nu este Partidul Social Democrat Român. Și nici vreun partid care, într-un fel sau altul a mai îmbrăcat fie chiar de frică, o salopetă. Este, cu siguranță, partidul ai cărui membri aproape în exclusivitate elitiști, simt nevoia să miroasă a sudoare muncitorească. Pentru a fi cît de cît credibil nu la Washington, New York sau Londra ci în orașele și satele amărîte noastre țări. Că se apropie alegerile, domnilor.

Care este prețul acestei adopțiuni, poate că vom afla odată și odată. Că scopul este clar și precis.

TRIBUNA

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII,

nr. 502

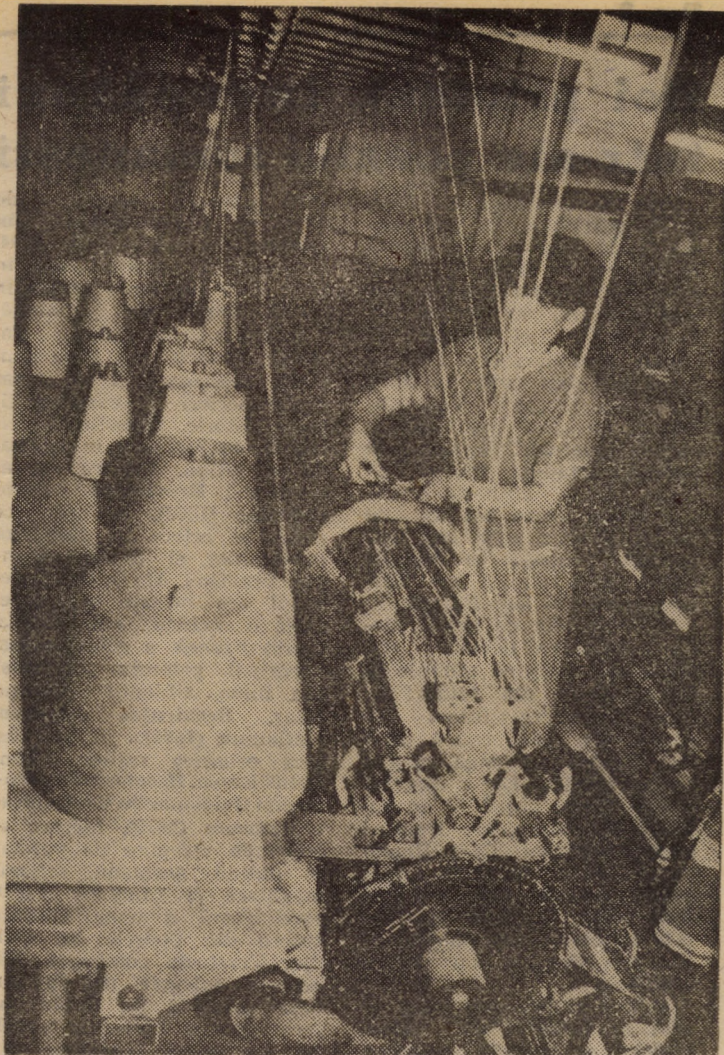
Simbătă, 9

noiembrie

1991

4 pagini,

3 lei

Imagine dintr-unul din atelierele S.C. „AGNITEX” S.A. din Agnita, unde grija pentru calitatea produselor executate — mănuși, ciorapi, fular și căciulițe tricotate — se află pe primul plan în atenția lucrătorilor
Foto: ANDREI BUTA

Primejdia energetică

Pentru România iernile devin an de an tot mai grele. Ba au ajuns deja odioase, insuportabile. Îți vine să le ștergi din calendar pur și simplu. Motivul este cel energetic.

Țara are acum mai mulți agenți economici decît anterior revoluției, dar are mai puțini agenți energetici. Penuriei de resurse energetice știute i se adaugă acum și penuria de resurse financiare. Blocajul financiar a dus la blocajul energetic. În multe cazuri nu sînt bani pentru a se achita cărbunelui, gazului, păcurii de care este nevoie în centralele termice sau electrotermice. Există un întreg lanț de blocaje care ar putea transforma iarna lui '92 în cea mai rece a secolului pentru noi, români.

Firește, penuria propriu-zisă e reală. Rezervele de petrol, gaz și cărbune au scăzut considerabil, au devenit tot mai greu exploatabile. Energia e tot mai scumpă. N-a fost însă peșme de ajuns. Minerii — din motive justificabile sau nu — au tras în citeva rînduri „pe dreapta”. La fel au făcut și cereștii. Rezultatul este cel cunoscut. Sistemul energetic național funcționează în regim de avarie și la primul ger mai năpraznic s-ar putea prăbuși. Rușii (ucrainienii) nu ne mai dau nici energie electrică și nici gaz metan.

Țara arde iar baba se piaptănă. Parlamentarii noștri dezbat la cea mai înaltă tensiune raportul Harghita — Covasna. Trăznete și fulgere, dezlănțuire de pasiuni. Acum mai uiniți ca oricînd! Asta pînă la declanșarea campaniei electorale, amînată pînă la o dată ce va fi cu siguranță... amînată. Riscăm să fim privați de „focul” luptei politice, de „căldura” discursurilor electorale.

Dar Guvernul țării ce face? Oare numai acum s-a observat că n-avem fir de păcură? Că stocurile de cărbune sînt insuficiente pentru nevoile iernii? Că hir, că mir?

În fața primejdiei energetice ce ne pâște, păște pînă și ideea de Reformă, iar Politica și Puterea ne apar doar ca simple abstracțiuni dintr-un joc al umbrelor. Cine ne mai salvează în iarna aceasta?

Ion S.

Ca să se fortifice, leul a fost slăbit

Ceea ce ne-a tot promis Ceaușescu, amînd la calendarele grecești, ceea ce dl. Roman zice că era pe punctul să facă chiar în ajunul „nefericitei” mineriade — cum i-a zis domnia sa — a săvîrșit, după numai citeva săptămîni de reflecție, dl. Stolojan, primul ministru și primul „finanțist al țării”: a pus capatul pe sirul monedei cu două viteze, hotărînd convertibilizarea internă a monedei naționale la un curs de 180 lei dolarul.

Pentru orice economist, aceasta înseamnă, desigur, o devalorizare nemăscată a monedei naționale dar făcută în speranța că va face din ea, așa cum este firesc, marfa cea mai căutată, condiție sine qua non a normalizării vieții economice, ajunsă în pragul colapsului, mai cu seamă din cauza aberațiilor voluntariste ale odiosului, dar și expedientelor amatoristice ale celor trei guvernări Ro-

man, supuse unor presiuni populiste pe cît de nejustificate sub raport economic, pe atît de lesne de înțeles după anii de privațiuni îndurate sub comunism.

Efectele acestor măsuri, a căror necesitate nu a contestat-o, practic, nimeni și nici o formațiune politică în mod serios, sînt, totuși, greu de estimat. Ele comportă numeroase riscuri, dintre care unele le-a enumerat însuși dl.

Stolojan în discursul său parlamentar, care va fi cîștigat multă lume prin remarcabila rigoare a argumentelor, previzibilă de altfel. Printre acestea — criza energetică (care a impus urgența măsurii mai mult decît orice altceva), regresul producției, acceptarea inflației, confruntarea mai dură cu piața externă (pentru că se scumpesc exporturile), posibilitatea în-

(continuare în pag. a III-a)

OBSERVATOR

Ne-am interesat pentru dv.

După cum îndeobște este cunoscut, în scopul asigurării unei cît mai bune funcționări igienico-sanitare, în toate unitățile economice, sociale, culturale și de altă natură Centrul de Medicină Preventivă al județului Sibiu este autorizat ca, împreună cu unitățile sanitare din teritoriu, să efectueze expertize pentru autorizarea sanitară și avizarea anuală a autorizațiilor sanitare de funcționare legală a acestor unități, fără de care patronii nu au dreptul să-și desfășoare activitatea.

Dat fiind interesul manifestat de mai mulți cetățeni cu privire la modul de efectuare a acestor expertize, ne-am adresat d-lui dr. Dorin Bardac, directorul respectivului centru, care a ținut să facă unele importante precizări. În conformitate cu Hotărîrea Guvernului nr. 390/1991 și a Ordinului Ministerului Sănătății nr. 1381/1991, trebuie știut că:

• Toate categoriile de obiective economice și social-

culturale trebuie să fie supuse autorizării sanitare, cu excepția celor în care nu lucrează oameni și nu influențează negativ factorii naturali de mediu.

• Autorizația sanitară de funcționare se solicită de către unitatea cu personalitate juridică (regie autonomă, societate comercială, asociație sau persoană fizică), în structura căreia se află obiectivul ce urmează a fi autorizat, cu 15 zile înainte de darea în funcțiune a obiectivului, pe baza unei documentații complete (cerere, memorii tehnice, schițe, planuri de detalii).

• Autorizația sanitară de funcționare se eliberează separat pentru fiecare obiectiv cu structură și funcționalitate independentă, chiar dacă aparțin de aceeași unitate cu personalitate juridică (de exemplu, o uzină care are mai multe fabrici, cantină, cămin de nefamiliști, instalație centrală de apă, fiecare

(continuare în pag. a III-a)

Lucian JIMAN

ZIUA ARTILERIEI ROMÂNE (relatări despre semnificația evenimentului, în pag. a III-a)

Aspecte de la manifestările festive desfășurate ieri, la Institutul Militar de Artilerie și Geodezie din Sibiu, cu prilejul aniversării Zilei artileriei române.
Foto: Andrei BUTA

Doi prieteni, începători într-ale poeziei românești

Prin toamna anului 1643, la 19 octombrie, în Caransebeș, vede lumina zilei Mihail Halici, iar la Sibiu în 20 octombrie Valentin Franck. Mihail era fiul senatorului de Caransebeș. Aici începe el cursul secundar. Din 1661 se mută la Sibiu, unde în liceu îl întâlnește pe Valentin Franck cu care va lega o strinsă prietenie. La orele de poetică, amândoi încep să scrie versuri latinești. Tânărul Mihail scrie cca 85 de poezii, printre care mai importante grupajul în Transilvania, apoi dedică un *Carmen* amicului său Franck.

Valentin, fiu de nobili, după terminarea liceului din Sibiu, își continuă studiile la Universitatea din Altdorf de lângă Nürnberg. Întors în patrie, din 1668, ocupă diferite funcții pe lângă magistratul cetății. La castelul Turnu Roșu, din 1679, în calitate de comite, are legături permanente cu Tăra Românească. Prin 1681 este numit notar, consilier princiar, apoi jude regal, la Sibiu. În 1692 este înnoțat sub numele de Valentin Franck von Frankenstein.

Mihail Halici, din 1664, se află la Colegiul din Aiud. Strânge o bogată bibliotecă, cca 540 de volume, imbrățișând domenii foarte variate. Datorită pregătirii sale deosebite, este numit rector al Colegiului din Orăștie (1667-1669). Reîntors la Colegiul din Aiud ca referent, leagă prietenie cu medicul și lexicograful Francisc Păriz Papai.

Halici realizează un vocabular româno-latin (peste 5000 de cuvinte), importantă operă intitulată *Dictionarium valachico-latinitum* (primul dicționar bilingv cu limba de bază românească). Persecutat, din 1674 se refugiază la Sibiu. Aici, pe la mijlocul anului, compune o *ODĂ* scrisă cu caractere latine (înțelese în limba română), publicată în volumul omagial *Vota solennia* (tipărit la Basel în 1674), dedicat lui Francisc Păriz Papai și semnat *nobilis Romanus*. În 31 oct. 1674, Halici își redactează testamentul în limba română, hotărât să părăsească Transilvania. Pleacă în Țările de Jos, unde din

1679 urmează cursurile de drept la Universitatea din Leiden. De aici, prin 1694, îl găsim la Londra unde, în 1712, scrie un *Tatăl nostru* în latină, după care se stinge.

Influențat de Halici, Valentin Franck von Frankenstein, realizează și el mai multe scrieri cu caracter literar, istoric, filosofic și științific, majoritatea în germană și latină. Printre ele amintim *Breviculus Pyrotechniae* (1663), lucrare ce cuprinde rețete în domeniul pirotehnic și multe exemple practice. De reținut desenul din lucrare ce reprezintă o rachetă, semn că Valentin Franck a cercetat manuscrisul primului rachetier din lume, sibianul Conrad Haas. *Breviculus originum Nationum* (1696)... în care susține originea sașilor din Transilvania, Hecatombe sententiarum Ovidianarum Germanicae imitatorum (1679), lucrare ce cuprinde culegere de versuri în latină, germană, saxonă, maghiară și română) traducere liberă a unor sentințe culese din operele lui Ovidiu. Versurile românești din această culegere (80 la număr) prezintă un dublu interes pentru literatura română: ca primă traducere din opera lui Ovidiu și ca timpurie încercare de versificație românească în Transilvania.

Într-un poem publicat în 1671, Valentin Franck descrie descoperirea gazului metan lângă Bazna, de către ciobani români...

Prieten cu istoricul Matthias Miles care publică în 1670 lucrarea *Siebenbürgischer Würgengel*, cu gravorul Tobia Teutsch și cu compozitorul Gabriel Reilich (al cărui copil îl botează în mai 1672), Valentin Franck face pasiune pentru artă.

Se spune că interioarele clădirii sale ce se afla în Piața Mare la nr. 7 erau ornate cu portretele marilor demnitari. O adevărată galerie de artă. Valentin se stinge la Sibiu, în anul 1697.

Mihail Halici și Valentin Franck von Frankenstein, prin preocupările latiniste, lexicografice, classiciste în Transilvania, prevestesc și pregătesc momentul Școlii Ardelene. Mircea OPRISIU

Casa Armatei Sibiu găzduiește de mai multe zile o frumoasă expoziție, unde sînt reunite lucrări de înaltă ținută profesională, lucrări premiate în saloane și expoziții interne și internaționale. De menționat că aceste exponate ce încintă vizitatorii fac parte din colecția „Foto Clubului Orizont” din Sibiu

Cenacul umoriștilor sibieni

Membrii celui mai vesel cenacul sibian țin obișnuita întrunire lunară marți, 12 noiembrie a.c., ora 17, la Casa de Cultură a Sindicatelor din Sibiu. În program: anunțarea și comentarea „în epigramă” a rezultatelor concursului de creație pe teme „Cu politica la zi” și „Întoarsă ca la... Ploiești”, la care au participat și umoriști sibieni. Vor fi lecturate epigrame inedite pe tema „Bilanțuri”, compuse de cunoscuții și apreciați epigramiști Nicolae Mihai, Nicolae Muntean, Naum Smarandache și Viorica Voicescu. (J. Lucian)

Opinia publică — EDIȚIE SPECIALĂ

În primele zile ale săptămânii viitoare publicația „OPINIA PUBLICĂ” apare în ediție specială. Reținem din sumar: Licității de gestiune la „Transilvania” E.O.M. S.A. Mediaș și licitații directe, în plic, la Civita COM S.A. Mediaș; Sondajul de opinie „Porno ca fenomen, sexul ca marfă” și altele.

Serial S.F. CĂDERE ÎN TIMP

„Saloonul” era plin de oameni cînd Mem Tenar pătrunse înăuntru. Imbrăcat asemenea unui cowboy, ghindind că nu o să atragă atenția nimănui. Se îndreptă cu pași mici către teigheaua unde un tip gras ștergea cu sîrg cîteva pahare.

Mem Tenar nu apucă, însă, să ajungă lîngă teighea. Se sîză că dintr-odată se făcuse liniște și sîmți privirile tuturor ațintite asupra sa. O voce răgușită răsună undeva în spatele lui.

— Hei, străine! Nu știi să saluți?

Mem Tenar se întoarse încet în direcția din care auzise vocea. Grimasa de dispreț, care i se întipărea pe față ori de cîte ori un „vierme” îndrăzne să-i vorbească, nu scăpă celui care i se adresase:

— Ai face bine să-ți asculți mîtră aia plouată, dacă nu vrei să-ți învaselesc cu cîteva pumni...

Mem Tenar scriși:

— Fîmță infectă și jegoașă!...

În clipa următoare, cowboyul își ni de la masa la care

stătea, cu pistolul în mînă. Cei prezenți se grăbiseră să se îndepărteze de zonele în care ar fi putut pătrunde vreun glonte rătăcit.

Cowboyul, o namilă de vreo 2 metri și peste un chîntal rinji:

— Ai probabil poftă de cîteva găuri...

★

— Stați puțin, băieți! ridio repede mîinile. Nu trageți! Bărbosul îi aruncă o privire celuiilalt, un tînar blond. Nu fac nici un rîu, nimănui. Acesta mă privește, atent, apoi, înclină ușor capul către bărbos.

— El este! Precise... Nu apuc să înțeleg prea multe, fiindcă sar amîndoi de pe cai și în cîteva clipe sînt legat cu o frînghie.

— Ce faceți? Mă mir, sincer.

Blondul cercetează dezintegratorul ce mi-afîrnă la centură. Nu știe la ce folosește „tubul” ăsta, așa că mi-l lasă acolo. Bărbosul catadicesc te să-mi răspundă:

— Jack Thorne, vom lua niște bani frumoși pe căpătîna ta... Aruncă o privire în jur:

— Da' calul unde ți-e?

Blondul îl liniștește rîzînd:

— Lasă, poa'să meargă și pe jos. Nu cred că va avea timp să se plîngă de oboseală: curînd va atîrna în ștreang Marlon, iar ai dat-o în bară!...

★

Dancea își reveni cu greu. Privi în jur: se afla într-o încăperea albă ce îi amintea de o sală de operație.

Stătea întins pe un pat tare și cîteva fire, ce veneau de undeva, din tavan, erau cuplate la „farfurie” metalică ce-i acoperea creștetul. Întinse mîinile și și-o scoase cu ușurință. Se ridică de pe pat, dar se simțea slăbit, fără putere. Ce se întimpla cu el? Îi era sete; parcă un foc interior îl mistuia. Făcu cîteva pași către un perete ce părea a fi o oglindă imensă. Nu! Nu era oglindă ci mai degrabă un geam, pentru că cel care vedea din partea cealaltă nu putea fi el... Dar, cînd văzu că „celălalt” face exact mișcările lui în același timp și mai ales cînd duse mîna la față și simți barba deasă ce-l acoperea încremeni. Se uita totuși într-o oglindă! El nu mai era el, Dancea... Era doar un Falcon.

★

Sid Van Less către Geroțea Luana: Subiectul localizat. Deplasează-te pe coordonatele...

Dorel CONSTANTIN

Săptămîna viitoare pe ecrane

Inchiriază un polițist — O bandă de traficanți și un măcel. Martor întîmplător — o fată care, în consecință, trebuie lichidată. Fata, frumoasă, închiriază... un polițist să o apere. Intrigă polițistă, deci, cu urmărire, travestiri și umor, comedie polițistă bine făcută, semnată Jerry London. Film american, 1987. În fruntea distribuției, atenție! Burt Reynolds și Liza Minnelli.

Moartea unei prostituate — Producție a studiourilor italiene. Paris, Regia — Sergio Bergonzelli. Film polițist cu Richard Harrison, Karin Well, Malisa Longo. O anchetă asupra morții unei fete, într-un film cu scene sexy, interzis spectatorilor sub 16 ani.

Cobra — „Cobra” — porecla comisariului Komura, un detectiv curajos, inteligent și abil. Eroul filmului japonez „Cobra” (scenariul și regia — Umeji Inouye) acționează eficient și spectaculos pentru descoperirea unui asasin, u-nealtă a unor afaceriști venoși, lipsiți de scrupule. O antrenantă poveste polițistă, cu Jiro Tamiya în rolul titular.

N. I. POPA

Cînd zmeii devin mielușei

Joi, 7 noiembrie a.c., timp de aproape 4 ore, am însoțit un echipaj al Biroului Circulație al Poliției municipiului Sibiu. Au fost verificate cîteva zeci de mașini de tot felul, au fost date destule amenzi, dar s-au dat și sfaturi. Pentru că — n-o să credeți, poate — toți zmeii de la volan, atît de forțosi cînd stăpînesc hergheliile de cai putere, devin adevărați mielușei în fața polițiștilor cu caschete albe, gata să-și însușească orice recomandare, chiar în acel moment. Din păcate, abaterile și neregulile s-au înmulțit o dată cu sporirea numărului mașinilor care circula pe străzi și șosele. Multe autoturisme sînt neînmatriculate, multe sînt într-o stare jalnică, destul șoferi pleacă la drum fără actele mașinii și chiar fără cele personale, ca să nu mai vorbim de cei care... înverzește fiola la ora 10 dimineața.

Dar iată ce am reușit să notez din multitudinea de „cazuri”: Primul... client se numește Constantin Costeanu, care transporta bușteni într-o remorcă tractată de tractorul 41-SB-2821. Aflăm că dl. C.C. este angajat „la inginerul Adam”, dar era învoit cîteva zile. Tractorul era proprietate personală, cumpărat la licitație de la

B.J.A.T.M.". N-avea nici un fel de act la el, iar tractorul nu era înscris în circulație, numărul fiind cel vechi. E.G. a dat cu subsemnatul și a plătit amenda zicînd la plecarea „să trăiți!”

■ Vasile Fira, șofer pe un Roman Diesel, încadrat la I.J.T.L., umbra prin oraș cu „mamutul” lipsit de număr, iar dumnealui — fără acte.

Plătește 200 de lei fără să clipească. ■ Adrian Gheorghe Păstîna este tare mîndru de autoturismul său Audi. Numai că l-a lădat în urmă cu trei luni și continuă să circule cu număr de Deutschland (HN-JN 626). „N-am avut vreme. Pe cuvînt de onoare. A fost în reparație. Acum tocmai la Poliție mergem. Pe cuvînt.” ■ Nici Aurel Trifan, mecanic auto la Dacia Service, nu și-a înscris în circulație mașina adusă încă din iulie. „N-am știut. Vă rog să mă credeți... Doar am fost în concediu și am avut timp... chiar mîine mă duc și o înscris.” (Vorba ceea: fă-te frate și cu dracu' pînă treci puntea). ■ „N-am avut bani, dar fac rost și mîine o înscris” promite Ioan Stănilă, frezor la I.P.A.S., a-

Ziua Artileriei Române

La 10 noiembrie 1991, întreaga noastră armată sărbătorește 148 ani de la înființarea artileriei române ca armă. Prin Porunca Domnească nr. 198, domnitorul Gheorghe Bibescu legifera înființarea primei baterii de artilerie în Țara Românească, act ce a însemnat renașterea artileriei române și începutul devenirii ei moderne. Cu acest prilej, la monumentul lui Ioan Vodă — Institutul Militar de Artilerie și Geodezie ce-i poartă numele — au avut loc depunerile de coroane. La înălțarea manifestare au participat cadre militare din institut, din unitățile garnizoanei Sibiu, studenți și elevi, veterani de război. O companie de studenți a prezentat onorul.

Acest moment aniversar la monumentul lui Ioan Vodă din incinta institutului are o semnificație aparte, aceea că

deși a domnit o scurtă perioadă, între 1572—1574, el a ridicat gloria oastei și îndeosebi a artileriei pe culmi neatinse până atunci decât de Ștefan cel Mare. Ioan Vodă, spre deosebire de conducătorii din centrul și vestul Europei, a dezvoltat cu precădere artileria ușoară care să-i permită o bună manevră de foc și material pe cîmpul de luptă în scopul realizării surprinderii inamicului.

De-a lungul timpului, bravi artileriști au probat în nenumărate rânduri măiestria lor de minutori iscusiti al traectoriilor în războaiele neașteptate și unității românești. Lor, eroilor artileriști ai nației române — le aducem în aceste clipe primul nostru recunoștinței noastre pentru jertfa supremă.

Colonel Ștefan SALOMIA,
Institutul Militar de Artilerie
și Geodezie „Ioan Vodă“

Se angajază vânzători

Editura „Moftul“ angajează vânzători de ziare și cărți, la chioșc.

Se angajează, de asemenea;

șofer pensionar, cu mașină proprie.

Informații la telefonul 4 22 08.

Ne-am interesat pentru dv.

(urmăre din pag. 1)

din acestea vor fi autorizate separat).

● Pentru obiectivele care posedă autorizație sanitară de funcționare este obligatorie viza anuală, care se acordă de către controlul de Medicină Preventivă al județului Sibiu în trim. I al fiecărui an pe formularul de autorizare, pe baza reexpertizării condițiilor igienico-sanitare de funcționalitate a unităților.

● Prestațiile medico-sanita-

re executate de către C.M.P. al județului la cererea agenților economici, în vederea eliberării autorizației obținute vizei anuale, avize sanitare sau analize de laborator se efectuează pe baza tarifelor stabilite de instrucțiunile menționate.

Menționăm că nu se taxează prestațiile pentru unitățile bugetare — învățământ, sănătate, asistență socială, cercetare, cultură, administrație de stat, unitățile Armatei și ale Ministerului de Interne.

Intimplător, vineri, 25 oct. 1991 avînd ziarul Tribuna, automat privirea mi-a căzut pe editorialul zilei intitulat „Regele și tutunul”. Mărturisesc sincer că nu sînt un cititor consecvent al ziarului dv. deși uneori acesta devine interesant prin promptitudinea cu care-și publică informațiile, de altfel interesante...

Mă pot considera încă tânăr, în orice caz pot afirma cu toată certitudinea că, cel puțin din punctul de vedere al pregătirii mele școlare și profesionale, am beneficiat din plin de cunoștințele pe care eu și generația mea le-am dobîndit din programele școlare. Spun acestea, referindu-mă mai ales la „Istorie”, materie care mi-a plăcut și care însoțită corespunzător, consider că poate ajuta mult la formarea unui om, care se vrea cu oarecare pretenții...

Un subiect aproape tabu era în perioada școlii „Instituție regală”, modul cum a apărut ea în România, care au fost meritele, realizările precum și deficiențele și ne-realizările acesteia...

Nu cred că pot fi învinuit de sentimente promonarhice ereditare, nu cred că as avea sau voi avea anumite avantaje personale dacă monarhia (constituțională, cum de altfel era) ar fi reinstaurată în România, cred însă că am dreptul, datorită obligației să-mi cunosc istoria patriei, că am dreptul la o informare corectă, obiectivă asupra evenimentelor care s-au petrecut în România anilor 1940—47.

Cred de asemenea că o informare mai amplă, asupra situației politice mondiale în anii 1940—47, asupra con-

textului în care regalitatea a fost înlăturată în România, este absolut necesară, pentru a umple acest gol care există în cultura generală a mulțora dintre concetățenii mei.

Aș sugera chiar prezentarea prin intermediul TV în cadrul unor emisiuni culturale (gen Teleenciclopedia) a unui serial referitor la instituția monarhică din România realizat de un colectiv de istorici recunoscuți prin onest-

Aveți cuvîntul

titatea și probitatea lor morală. Spun acestea, deoarece fiind în vizită cu o anumită ocazie la o școală generală din municipiu, am constatat în laboratorul de istorie al acestei școli că din montajul fotografic de prezentare a istoriei naționale, lipsea exact perioada de după abdicarea lui A.I. Cuza, pînă în decembrie 1947.

Și acum trecînd la editorialul dv. „Regele și tutunul” aș dori să vă pun cîteva întrebări clarificatoare:

1. De ce nu amintiti nimic de situația internațională, mai exact de situația existenței în Europa de răsărit în acea perioadă? Nu știu ce ați mai scris dacă actul de abdicare nu ar fi fost semnat.

2. Că I. Antonescu a fost o persoană de sacrificiu și sacrificată, lucrul acesta nu mai este o noutate, însă a prezentat instituția regală în acea perioadă ca fiind omnipotentă în România, mi se pare o scăpare cred eu intenționată. De ce prezența participarea M.S. regelui la

Ca să se fortifice, leul a slăbit

(urmăre din pag. 1)

cetării activității unor întreprinderi, lipsa rezervelor internaționale.

ADEVĂRUL, ziar cu buni condei prietători într-ale economiei, care l-a criticat nu o dată pe dl. Roman dinspre stînga pentru politica sa economică și dinspre dreapta pentru încălcarea legilor votate de parlament și a propriilor hotărîri, a avertizat într-un ciclu întreg despre „marile riscuri” ale convertibilității anunțate de dl. Stoiljan, însușindu-și propunerea unuia dintre specialiștii clujeni care a intervenit în cursul dezbaterii, ea măsura să fie supusă ratificării parlamentului.

În același sens se pronunțase, într-un interviu publicat în REALITATEA ROMÂNESCĂ, apărătoare a intereselor sindicale, și directorul Institutului de Economie Națională, Gheorghe Zaman, care opina că fortarea convertibilității printr-un simplu act normativ, prezintă riscul „de a deveni un simulacru seducător, de scurtă durată, cu efecte grav destabilizatoare în economie”.

În această situație, dl. Stoiljan a recurs la formula unei ședințe speciale a guvernului, după care l-a informat pe președinte și apoi a încercat să convingă Parlamentul, care își va da oricum, avizul, abia după ce operațiunea se va fi sîrșit.

În declarația făcută la Cotroceni, președintele a evitat să-și arge vreun merit în adoptarea măsurii, pe care a

atribuit-o în exclusivitate guvernului, dar a susținut-o, așa cum făcuse cu prima, și a doua liberalizare a prețurilor. Mai mult, dl. Iliescu a făcut un apel la agenții economici și la populație să dovedească înțelegere față de această măsură.

Este o chemare a înțelepciunii, chiar dacă ea nu-și va găsi într-un ecou dorit, pentru că unificarea cursurilor de schimb va duce inevitabil la o creștere spectaculoasă a prețurilor. Într-un articol publicat în de obicei bine informatul CURIER NAȚIONAL, care s-a remarcat printr-o dizgrațioasă lingusire a noului premier, se estima că majorarea prețurilor va fi în jur de 30—40 la sută și nu de 300 la sută, cum se zvonea.

AZI opina însă că „riscurile convertibilității sînt sigure, pe cînd rezultatele incerte” și prognoza o majorare a prețurilor cu 250 la sută, notînd, în același timp, că primul ministru nu pare înspăimîntat de iminența unor convulsii sociale, care îi face pe parlamentari să murmure și că doar F.S.N. pare deocamdată să sprijine măsura.

O vor sprijini însă și alfe formațiuni politice, în primul rînd cele care s-au asociat la guvernare, pentru că dl. Stoiljan nu a făcut propunerea de capul său, ci abia după o consultare specială cu guvernul și altele, minuțioase, cu numeroși specialiști.

De altfel, necesitatea convertibilității leului cu greu

poate fi contestată. Doar Doar DREPTATEA țărănistă a comentat „Moartea leului” cobînd: „Mici salturi salariale față de masive scumpiri îi vor aduce la ușă (d-lui Stoiljan — n.n.) aceiași vizitatori care l-au „clintit” pe dl. Roman (...). Necesară sau nu, unificarea cursului apare ca o măsură amputat-coercitivă și nu ca o încoronare a reformei”.

ROMÂNIA LIBERĂ, mai acerbă de obicei în critici, s-a mulțumit să-și îndrepte tirul doar împotriva unuia din elementele programului preconizat, și anume al prevenirii proliferării a ceea ce s-a numit „efectul Valea Jiului” (unde s-ar fi procedat de acum la indexări nejustificate). „Inițiativa este — scrie ROMÂNIA LIBERĂ — cu două tăisuri cu atît mai mult cu cît „butoiul de pulbere al țării”, Valea Jiului, are toate șansele să fie reaprins prin decizia guvernului. Cobe concertată, deci...”

Mai curînd, cotidianul d-lui Rațiu a opinat că „efectul” nu se află în Valea Jiului, ci la Cotroceni și la Palatul Victoria. Reproducînd, în spiritul de fair-play pentru care pledează dl. Rațiu, raportul parlamentar al d-lui Stoiljan, COTIDIANUL aprecia, în comentariul „O decizie luată cu un an și 10 luni întîrziere”, că raportul Stoiljan, spre deosebire de cel Roman, nu numai că expune și terapeutică economică națională, dar o și inițiază, pentru a exclama, în loc de orice concluzie: „Să fie într-un ceas bun!”

Bineînțeles, dl. Stoiljan promite o oarecare compensare a majorării prețurilor printr-o mai bună indexare a veniturilor populației. Că cea de-a doua nu o va putea acoperi pe prima este în aceeași măsură de înțeles, pentru că, pînă la urmă costul tranziției va trebui să-l plătim noi toți.

Tribuna Sporturilor nr. 88

Luni, 11 noiembrie a.e., iubitorii sportului își pot procura săptămînalul nostru de informație sportivă „TRIBUNA SPORTURILOR”, de la toate chioșcurile de difuzare a presei. Din sumar: ■ cronici de la meciurile de fotbal divizia B, clasa-mente ■ Rugby, Handbal, Voie ■ Reportaj de la bazinul „Olimpia” ■ O declarație a recent medaliatului cu bronz la „Europene”, Anca Udvescu ■ Informații și curiozități din sportul internațional ■ Programul TV (săptămîna viitoare)

mitinguri și întâlniri oficiale, exclusiv ca prilejuri de afișare a vanității, a dorinței de publicitate, cînd știe toată lumea că aceste prezențe erau obligații ce făceau parte din protocolul obișnuit în acele situații?

Se cunosc de asemenea presiunile la care a fost supusă casa regală și tînrul rege, din partea reprezentanților „trupelor eliberatoare” și toate acestea în momentul în

știu autorii editorialului dv. de angajamentul privind asigurarea unei rente anuale fostului rege și pe care guvernul Groza nu l-a respectat?

7. Ați ascultat vreodată înainte de decembrie '89 mesajele M.S. Mihai I adresate poporului român — en prilejul Anului Nou?

Știți că acordarea dreptului de sedere în străinătate l-a fost condiționată de la

BUNA și însușit probabil de întreg colectivul redacțional. Mă întreb însă, contează oare ziarul dv. pe un public cititor alit de rău informat și posedînd un nivel de cultură alit de scăzut încît să îngereze afirmații de genul celor conținute în articolul amintit? Oare acest articol a fost scris pentru papușii din Noua Guinee?

După părerea mea, genul acesta de articole, cînd este prezentat în același număr al ziarului cu un mesaj de felicitare al unei formațiuni politice promonarhiste (P.L.M.) adresat M.S. Mihai I, vîdește cel puțin pe lîngă caracterul lui pervers și o rea intenție evidentă, aceea de a dezina forma un public cititor care din anumite motive este insuficient familiarizat cu subiectul prezentat.

Închei aici scrisoarea mea, cu afirmația conținută de altfel și în finalul editorialului dv.: „Fericiti cei săraci cu duhul...” mai ales atunci cînd au de a face cu cititori la fel de săraci cu duhul ca ei.

Cușnir LUCIAN

NOTA REDACȚIEI

Vă facem hatîrul, d-le Cușnir, publicînd dizertația dv. promonarhistă, nu fără a vă aminti însă că, într-o democrație autentică, fiecare este liber să creadă în care Dumnezeu doarește, să fie, de pildă, republican ori monarhist, după voie, fără să-i impună altuia propriile-i convingeri.

Așadar:

Dați-ne voie, domnule, să avem opiniile noastre, așa cum noi vă dăm voie să le aveți pe ale dv. Respectați-ne convingerile, așa cum și noi vi le respectăm, dovada fiind publicarea acestei scrisori.

Nu ne mai citiți, vă rugăm să nu ne mai citiți, domnule C.E. țînînd seama că noi nu scriem pentru aleșii croniciari ai regalității, ci pentru cei mulți și cinstiți, chiar dacă dv. îi numiți cu aroganță regală „papuși din Noua Guinee”!

Este bine că nu v-ați dat adresa: altminteri, mîine am fi amuțat, probabil, că încă un regalist a fost mincat de papuși la Sibiu...

Redacției ziarului „TRIBUNA”

care ceilalți reprezentanți ai coaliției învingătoare se arătau foarte rezervați și greu de contactat.

3. De ce nu amintiti și de ceilalți beneficiari ai Ordinului Victoria? De ce nu-i învinuiți și pe aceștia de simpatii și convingeri comuniste?

4. De ce nu scrieți un articol despre cum și-a petrecut mareașul I. Antonescu perioada august 1944—mai 1946? Poate atunci și „pastila” cu refuzarea grației s-ar clarifica.

5. Referitor la procesul lui I. Maniu, de ce nu amintiti de modul instaurării guvernului procomunist Groza, de presiunile făcute asupra casei regale în acest scop?

6. Nu știu cîte valori inestimabile a dus din țară M.S. Mihai I, silit să părăsească țara în condițiile cunoscute, dar mă întreb dacă era așa bogat de ce a acceptat un timp postul de pilot de încercare împreună cu toate riscurile pe care acesta le implică?

Am primit-Aveți cuvîntul

Semnal

Subsemnații locuitori din zona Hipodrom III, Calea Cîsnădiei, str. Lămiței și Calea Dumbrăvii sesizăm următoarele:

În urma demolării a două blocuri militare din Calea Cîsnădiei, în urmă cu cca. 3 ani, s-a ridicat un bloc cu 4 etaje în prezent încă neterminat și a început a se face fundația altui bloc. Încă de cînd se demolau cele două blocuri militare, dar în special după începerea lucrărilor de construcție pentru noile blocuri, toată zona respectivă, care este foarte circulată de pietonii ce trec din Hipodrom peste Calea Cîsnădiei și Lămiței spre Calea Dumbrăvii și în sens invers, este blocată. Astfel, în zona respectivă sînt aruncate de ani de zile tot felul de utilaje metalice, cabluri etc., iar terenul este denivelat de gropi unde bălțește apa, reprezentînd un pericol de accidentări pentru pietoni, precum și un adevărat focar de infecție.

Vă rugăm a interveni la întreprinderea de construcții să ia măsuri pentru nivelarea și igienizarea terenului respectiv, precum și îndepărtarea obstacolelor care împiedică circulația. (Urmează 9 semnături)

Onor redacției ziarului „TRIBUNA”

Și pe timpul „odiosului”, dragă d-le redactor, ne-ați ajutat publicînd două articole despre accesul sau mai bine zis drumul de acces din șoseaua asfaltată spre satul (sperăm deocamdată) Săcădate și invers din Săcădate spre Avrîg, respectiv Mirșa. Situația nu s-a îmbunătățit, doar că s-a scurtat cu ceva drumul prin actuala zonă a șantierului, care nu știu în ce secol se va termina. Mașinile șantierului de 25 și 50 t vin mereu în sat, de se mai „adapă” băieții după atîta „trudă”, mai bine zis afaceri, și cu această ocazie aranjează și drumul.

Bietele noastre autobuze, care ne duc și ne aduc de la Mirșa și acasă în sat, suferă

enorm. Vai de arcurile, telescoapele și cauciucurile lor. Se vorbea prin sat, că s-or fi strîns niște bani pentru refacerea drumului, dar cine știe dacă banii au nimerit unde trebuie.

Pînă se va alege un primar, Săcădatea este a nimă-nui.

Domnii de la Avrîg au alte probleme. Cei care au fost în fruntea C.A.P.-ului, după ce și-au luat cu drept sau fără drept, cele mai bune animale — vaci, oi, cai — acum se luptă să-și aleagă pămînturile, nu au timp de aceste probleme „minore”, că doar nu sînt mașinile lor că sînt ale statului!

Dragă „Tribună”, sîntem nevoiți a nu ne da numele, vă dați seama ce „bucurii” am avea și în ce liniște am trăi cu consătenii noștri. Pe viața noastră că ce v-am scris este numai adevărul.

Un grup de navetiști

Către ziarul „Tribuna” Sibiu

Subsemnatul Man Sebastian din satul Moardăș nr. 11, comuna Mihăileni, jud. Sibiu, Susnumitul mă atașez cu mare bucurie de articolul intitulat de dl. Diaconu Milică intitulat în ziarul Tribuna din 11.09.1991 unde acest om l-am cunoscut cu cîțiva ani înaintea, căruia nu i-a plăcut nedreptățile, ne bucurăm că se mai găsește cîte un om pe ici-pe colo cu dreptate și am dori ca cele sesizate de dînsul să fie puse sub cercetări.

Susnumitul, citînd ziarul din 20.09.1991 unde mi-am dat seama în com. Moșna, fapt care am discutat cu dl. secretar Polefka al prefecturii, lucruri care am așteptat mai mult de o lună să apară cineva în verificare la fostul C.A.P. Unirea Răvășel, discuție purtată cu dl. director al gîrziilor financiare, fapt care pînă în prezent nu s-a prezentat nimenea, doresc ca în comisia care cred că va veni unde voi discuta personal, căci numai la fața locului se va putea discuta. (N.R. — N-am avut ce stiliza, căci nici noi n-am înțeles prea multe.)

S.C., „CINDRELUL” S. A. Sibiu

VĂ INVITĂ să participați la următoarele excursii organizate în străinătate:

Excursii externe: NOIEMBRIE — DECEMBRIE 1991:

1. EGIPT — Avion — 11 zile.

Preț informativ: 86 000 lei

Date plecare: 23.11.1991

30.11.1991

07.12.1991

14.12.1991

28.12.1991

2. CIPRU — Avion — 6 zile

Crăciun + An nou (masă festivă)

Preț informativ: 50 000 lei

Date plecare: 21.12.1991

28.12.1991

3. a) FRANȚA — Avion — 5 zile

Preț informativ: 113 750 lei

Data plecare: 04.12.1991

b) FRANȚA — Avion — pentru CRĂCIUN + AN NOU

Preț informativ: 120 000 lei

Date plecare: 22.12.1991

29.12.1991

4. a) ANGLIA — Avion — 5 zile

Preț informativ: 111 500 lei

Data plecare: 10.12.1991

b) ANGLIA — Avion — pentru CRĂCIUN

Preț informativ: 116 000 lei

Data plecare: 18.12.1991

5. S.U.A. — Avion — 7 zile

Preț informativ: 194 900 lei

Data plecare: 18.12.1991

6) a) ITALIA — Avion — 6 zile

Preț informativ: 115 225 lei

Data plecare: 11.12.1991

b) ITALIA — Avion

Preț informativ: 121 500 lei

Data plecare: 27.11.1991

7. GRECIA — Avion — 4 zile

Preț informativ: 65 150 lei

Data plecare: 28.12.1991

8. CHINA — Avion — 8 zile

Preț informativ: 106 300 lei

Date plecare: 19.01-26.01.1992

9. SIRIA — Avion — 8 zile

Preț informativ: 52 460 lei

Date plecare: 19-27.11.1991

10. GERMANIA

Transport la Nürnberg — Stuttgart — Heilbronn, Karlsruhe, Freiburg, cu plecări în data de 1.12.1991 și 19.12.1991.

Inscrieri și informații suplimentare la Agenția de Turism „Cindrelul” S.A. Sibiu, Piața Unirii nr. 1. Telefon 1 17 88. — 1687 —

S.C. „ARARAT” Sibiu

str. 9 Mai nr. 34, telefon 1 52 23

CAUTĂ URGENT gazdă pentru angajat, căsătorit, fără copii.

La sediul firmei se primesc comenzi pentru remaiat ciorapi.

— 1710 —

Societatea comercială „SUINPROD” —Veștem S.A.

ORGANIZEAZĂ, în data de 16.XI. 1991, la sediul unității, LICITAȚIE pentru:

● ARO tip 243 camionetă

● caroserie ARO tip 244

● remorci tractor

Relații suplimentare, se pot obține la telefoanele 5 05 51 — 5 05 52, la sediul unității.

— 1696 —

Societatea comercială „TRANSIF” S. A. Sibiu

cu sediul în Sibiu, str. Distribuției nr. 16 A,

VINDE LA LICITAȚIE următoarele mijloace fixe:

● remorci pentru tractoare

● două motoare ARO de Cimpulung.

Licitația se va face în data de 13.11.1991.

Taxa de participare la licitație este de 10% din prețul de strigare și se depune la casieria unității. — 1688 —

S. C. „PORTO” S. R. L.

OFERĂ spre vânzare:

● CASE DE BANI producție U.S.A. „SENTRY”

— model 1991

— rezistente la foc 1 700°C

— sistem de închidere pe două laturi

— sistem de blocare prin cifru, peste un milion de combinații

— dimensiuni 56×45×58 cm

— preț: 152 000 lei

● ANVELOPE AUTO, uzură 10-20%, la prețuri foarte avantajoase.

— dimensiuni: 155, 165, 175×13; 165, 175×14; 1100×20.

Relații la sediul firmei din str. Dealului 40, telefon 1 64 65, între orele 8-13, 16-20.

— 1699 —